

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

12 maj 2020

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XII, NUMER 538

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 13.05.2020 r.

Kochani.

Tak jak zapowiadałem, przed nami dalszy etap pracy duchowej, osobistej w związku z charyzmatami. Kontynuujemy pracę z charyzmatami. Codzienna formacja powinna trwać ok. 20 min. Rozpoczynamy modlitwę hymnem do Ducha Świętego, a kończymy ją modlitwą: sekwencja do Ducha Świętego. To dwie stare i szanowane modlitwy Kościoła. Chciałbym, aby każdy z nas je umiał i praktykował.

Mamy wiele charyzmatów biblijnych wymienianych, a innych będę Was uczył w przyszłym roku i na innych etapach życia. Każdy charyzmat podzielony jest na 3 dni: 1. dzień – wyjaśnienie go w świetle Pisma Świętego, uwagi ogólne oraz napisanie modlitwy o ten charyzmat dla siebie. 2. dzień – zauważenie charyzmatów w Tradycji Kościoła oraz napisanie modlitwy o ten charyzmat dla członków wspólnoty. 3. dzień – odpowiedzi na 3 pytania i zawierzenie tego charyzmatu (osobistego czy we wspólnocie) Maryi, odmawiając w tym celu 10 różańca.

Każdy z Was na mocy Sakramentu Chrztu ma w sobie charyzmat. Wraz z Duchem Świętym starajcie się na tym etapie odkrywać jaki charyzmat nosisz w sobie i jak Duch Święty chce przez Ciebie działać.

Na owocną pracę, błogosławieństwo +

Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew, oraz zamykam w Sercu Maryi.

ks. Damian, Pasterz

Czwartek:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.
2. Tradycja Kościoła nt. charyzmatów

W starożytnym Kościele o obietnicy darów Ducha Świętego pisano nie tylko w uczonych apologiach i traktatach teologicznych. Nie zapomniano, że obietnica ta dotyczyła każdego bez wyjątku, także ludzi prostych, i z upodobaniem przypominano, że „na niewolników i niewolnice moje wyleję Ducha mego” (Dz 2,17-18; J1 3,2). Wspaniałym przykładem może tu być opis męczeństwa świętych Perpetuy i Felicjy z 203 roku, w którym jako najbardziej zdumiewający dar duchowy przedstawia się heroiczne męczeństwo kobiety fizycznie słabej, duchowo zaś – pełnej mocy. Obok tego wspomina się także jej dar proroczy, podając zresztą przejmujące opisy przeżywanego przez nią wizji. Oto jak autor tego poruszającego tekstu wprowadza nas w lekturę:

„Ci, którzy uważają, że jest tylko jeden dar prorokowania zesłany przez jednego tylko Ducha Świętego dla wszystkich czasów i pokoleń, niech zrozumieją, że te ostatnie wydarzenia [...] świadczą o wyjątkowej łasce zesłanej w czasach najnowszych. Bowiem «w ostatnich dniach – mówi Pan – wyleję ducha mego na wszelkie ciało, i będą prorokowali ich synowie i córki; i na niewolników i niewolnice moje wyleję Ducha mego; a młodzi ludzie będą mieć widzenia, a starzy sny śnić będą» (Dz 2,17-18; J1 3,1-2). Tak więc i my, zgodnie z otrzymaną obietnicą, uznajemy i wielce poważamy zarówno nowe proroctwa, jak i nowe wizje. I wszystkie inne łaski Ducha Świętego traktujemy jako narzędzie zamierzone dla dobra Kościoła, bo przecież został On mu zesłany, aby rozdzielać dary na wszystkich, jak Bóg każdemu wyznaczył”.

Dla naszego zrozumienia duchowości chrześcijan pierwotnego Kościoła niezmiernie ważne jest, że Perpetua – czekająca na chrzest w niebezpieczeństwie męczeńskiej śmierci – oczekiwała jako dodatkowych darów uzupełniających najważniejsze dary, nowego narodzenia i nowego życia, także charyzmatu męczeństwa: „Udzielono nam chrztu. Duch mnie natchnął, abym w czasie chrztu nie prosiła o nic innego jak tylko o dar wytrzymałości cielesnej”

3. Napisz modlitwę o charyzmat Apostolski dla wspólnoty.
4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

V-ce lider

Animatory diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Pańkiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

Piątek:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.
2. Refleksja nad pytaniami:
 - Dlaczego uważam, że mam ten charyzmat? Dlaczego uważam, że go nie mam? Jak rozemnić obdarowanie czy brak obdarowania tym charyzmatem?
 - Jak ten charyzmat ubogaca / może ubogacić Ciebie?
 - Dlaczego pragniesz tego charyzmatu / dlaczego jego nie pragniesz? (proszę wnikać głęboko w swoje motywacje).
3. Zawierzenie tego charyzmatu osobistego czy wspólnoty Maryi – odmówienie 10 różańca, tajemnica Zwiastowanie Najświętszej Maryi Panny.
4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Sobota:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.
2. Charyzmat nauczycieli (1 Kor 12,28; Ef 4,11-13)
Nauczyciel, każdy z nas z nim się zetknął. Możemy mieć różne wspomnienia nt. nauczycieli, niektórzy pewnie Ciebie denerwowali, niektórzy nie mieli żadnego wpływu na Ciebie (przecież nie pamiętasz wszystkich, którzy Ciebie uczyli). Jakich nauczycieli pamiętamy? Tych z pasją oraz tych, którzy wywarli na nas wpływ – albo nas pilnowali przy nauce, albo potrafili wszystko wytłumaczyć. Jednak fascynowali nas nauczyciele z pasją, tacy, którzy byli oddani swojej pracy: wymagający, ale potrafiący wszystko wytłumaczyć; konkretni ale potrafiący wczuć się także w naszą sytuację.
Nauczyciel to człowiek mający dar i pragnienie pomagania innym zrozumieć Boże prawdy. Posiada serce dla ludzi i smuci się, gdy widzi ich związanych z powodu niezrozumienia Bożych zasad. Jest gotów poświęcać wiele czasu i energii, by uczyć innych wiary. Namaszczonego nauczyciela rozpoznaje się nie po wykształceniu, lub naturalnych talentach do nauczania, ale po sercu. Różni się od wielu najemników wykładających w szkołach biblijnych, seminariach i kościołach. Ma moc Ducha Świętego wyzwalamą słuchaczy z jarzma różnych zniewoleń i otwierającą ich na poznanie Boga. Dzisiaj nauczyciele to ludzie, którzy potrafią przemawiać do naszego serca i pociągnąć nas ku Bogu. Ten charyzmat nie odnosi się jednak tylko do ludzi, którzy porywają tłumy (choć może tak być) ale też do ludzi, którzy potrafią trafić do nas w czasie rozmowy.
3. Napisz modlitwę o charyzmat nauczycielski dla siebie.
4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Niedziela:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.
2. Tradycja Kościoła nt. charyzmatów
Niezwykle utalentowany, choć kontrowersyjny pisarz chrześcijański, Tertulian († po 220), stanowi sam w sobie osobną klasę pisarzy starożytnego chrześcijaństwa, jako że w jego życiu i twórczości odzwierciedliły się wszystkie trudne problemy związane z istnieniem nadzwyczajnych charyzmatów i z problemem ich rozoznaczania. W ciągu swojego życia Tertulian zdążył być poganinem, katechumenem, katolikiem (krótko) i wrogiem katolicyzmu (dłużej). Interesujące, że pod koniec życia oceniał katolików jako „psychików”, co można by przetłumaczyć „ludzie duszewni”, jako że *psyche* (dusza), to niższa część człowieka w porównaniu z *pneuma* (duchem). Chrześcijanie wyższego rodzaju w jego ocenie to ludzie „duchowi”, czyli „pneumatycy”. Nic więc dziwnego, że dla Tertuliana w niekatolickim okresie jego twórczości „ludzie prości (by nie rzec: nierozumni i ignoranci) stanowią zwykle większość wierzących”.
Ale na początku warto zauważyć rzecz znamioną: wydaje się, że w oczach Tertuliana stosowną okazją proszenia o charyzmaty był czas chrztu. Gdy nowo ochrzczony wychodzi z wody chrztu, czyli z „kąpeli nowego narodzenia”, i gdy po raz pierwszy rozkłada ręce do modlitwy jako nowo narodzony chrześcijanin, wtedy powinien z braćmi w Kościele modlić się do Ojca i Pana o charyzmaty: „skoro wyciągniecie w Kościele ręce do modlitwy, wyproście od Pana skarby łaski i uległość otrzymanym charyzmatom: «Proście, a otrzymacie»”[34]. Widać tu wyraźną zbieżność z postawą Perpetuy, która przecież także wyznała: „Duch mnie natchnął, abym w czasie chrztu nie prosiła o nic innego jak tylko o dar wytrzymałości cielesnej”. Nic zresztą dziwnego. Męczeństwo Perpetuy i Felicjy wydarzyło się za życia Tertuliana, i to w jego ziemi ojczystej. Czytając Tertuliana i szukając biblijnych tekstów, na które powoływał się w nauce o charyzmatach, zauważymy pewną prawidłowość. Jest już kolejnym z pisarzy, którzy widzieli główne gwarancje dla charyzmatycznych obdarowań wspólnoty kościelnej w tekstach Ef 4,8 i J1 3,1-2 (z wypełnieniem proroctwa Joela w Dz 2,17-18): „Stwórca zapowiedział nadejście charyzmatów od Chrystusa wziętego do nieba: «wstąpiwszy na wyżyny» – to jest do nieba; «wziął jeńców do niewoli» – to jest i śmierć ludzką, i niewolę; «rozdął ludziom dary» (Ef 4,8) – to jest łaski, które nazywamy charyzmatami [...]. Mówi bowiem: «Wyleję w ostatnich dniach Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze będą prorokować» (J1 3,1-2)”. Tertulian podaje nam listę charyzmatów, jakie można zaobserwować w Kościele jego czasów. Sięga przy tym zarówno do Nowego Testamentu (do tekstów św. Pawła), jak i do Starego Testamentu. W głęboki sposób porównuje dary opisane przez Apostoła i pokazuje, jak spełniła się w nich obietnica siedmiu darów Ducha Świętego przekazana przez proroka Izajasza. W tym celu Tertulian

porządkuje dziewięć charyzmatów z listy z 1 Kor 12,8-10 według sześciu darów Ducha z Iz 11,1-2. Jest to bardzo interesujące dopasowanie obu list do siebie i może nam się przydać także dzisiaj: „«Innemu, mówi, dane jest przez Ducha słowo mądrości» – natychmiast Izajasz ustanowił ducha mądrości; «innemu słowo poznania» – tu będzie słowo rozumienia i rady; «innemu wiara w tym samym Duchu» – tu będzie duch pobożności i bojaźni Bożej; «innemu dar uzdrawiania, innemu [dar] mocy» – tu będzie duch męstwa; innemu prorocstwo, innemu rozpoznawanie duchów, innemu [różne] rodzaje języków, innemu tłumaczenie języków – tu będzie duch wiedzy”

3. Napisz modlitwę o charyzmat nauczycielski dla wspólnoty.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Poniedziałek:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Refleksja nad pytaniami:

- Dlaczego uważam, że mam ten charyzmat? Dlaczego uważam, że go nie mam? Jak rozróżnić obdarowanie czy brak obdarowania tym charyzmatem?

- Jak ten charyzmat ubogaca / może ubogacić Ciebie?

- Dlaczego pragniesz tego charyzmatu / dlaczego jego nie pragniesz? (proszę wnikać głęboko w swoje motywacje).

3. Zawierzenie tego charyzmatu osobistego czy wspólnoty Maryi – odmówienie 10 różańca, tajemnica Zesłania Ducha Świętego.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Wtorek

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Charyzmat wspierania pomocą (1 Kor 12,28)

Należy do kręgu charyzmatów mniej dostrzegalnych i rozpoznawalnych w dzisiejszych czasach, jednak dalej ważnych dla wspólnoty Kościoła. Dość często dzisiaj łączony jest z charyzmatem posługi diakańskiej, charyzmatu miłosierdzia. Przez wielu ekspertów zaliczany jest do grona charyzmatów w służbie wspólnoty Kościoła. W języku greckim pada tu słowo *antilambanomai* co oznacza mocne uchwycenie kogoś w celu udzielenia mu pomocy.

Jest związany z pewnego rodzaju empatią, poświęceniem, zrozumieniem drugiego człowieka jednocześnie przy organizowaniu pomocy dla nich. Dzisiaj odnosi się do różnego rodzaju pomocy, nie tylko materialnej, ale także duchowej i psychicznej.

3. Napisz modlitwę o charyzmat wspierania pomocą dla siebie.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Środa:

1. Modlitwa: hymn do Ducha Świętego.

2. Nauczanie Kościoła nt. charyzmatów

Charyzmaty służą Tertulianowi jako ważny argument, kiedy chce wykazać, że Duch Święty nieustannie działa wśród chrześcijan. Duch Boży potwierdza prawdę nauczania o Chrystusie znakami swojej obecności, czyli swoimi darami. „Stwórca będzie mówił nawet w innych językach i obcymi wargami – to potwierdza charyzmat języków”, pisze nasz autor i dodaje zaraz: „o kobietach powiedział [Apostoł], że i one mogą mieć dar prorokowania”.

Polemizując z heretykiem Marcjonem, którego nauka o istnieniu innego boga poza Bogiem Stwórcą wprowadziła za czasów Tertuliana wiele zamieszania, pisał: „Niech Marcjon ujawni dary swojego boga, jakichś proroków [...], którzy przepowiadaliby przyszłe rzeczy i wyjawiali tajniki serca. Niech poda jakiś psalm, niech opowie jakieś widzenie, jakąś modlitwę, byle tylko duchową, w ekstazie, to jest w odejściu od zmysłów, a jeżeli trzeba, niech u niego dojdzie do tłumaczenia języka! Niech mi udowodni, że nawet niewiasta u niego prorokowała, choćby jedna z najświętszych wielkich niewiast. A ja powtórzę: jeśli te zjawiska mogą przytaczać łatwiej i ja [...], to bez wątpliwości Chrystus, i Duch, i apostoł będą należeć do mojego Boga”.

Tertulian, w swoim *Traktacie o duszy* dowodząc pewnego rodzaju cielesności duszy (co nie musi nas teraz zajmować), przy okazji zdał relację o sposobie praktykowania charyzmatów za jego czasów. Zapoznajmy się z tym tekstem; choć jest nieco dłuższy, to zapewne nie mniej interesujący dla współczesnego czytelnika: „Uznajemy duchowe charyzmaty, czyli dary, i my też zasłużyliśmy na osiągnięcie daru proroczego [...]. Oto mamy pośród nas pewną siostrę, której przypadł los wyróżnienia przez rozmaite dary objawienia, jakich doświadcza w Duchu poprzez ekstazy w dzień Pański w kościele: rozmawia z aniołami, a czasem nawet z Panem; zarówno widzi, jak i słyszy tajemne przekazy; rozumie serca niektórych ludzi, a którym jest to potrzebne – rozdziela pomoc. Czy to podczas czytania Pisma, czy śpiewu psalmu, czy to głoszenia kazania, czy podczas ofiarowania modlitw – we wszelkich tych posługach religijnych udzielane jej są okazje i materia do postrzegania wizji. [...] Po rozstaniu ludzi na końcu świętych obrzędów ma ona zwyczaj donoszenia nam o wszystkim, co widziała w wizjach (gdyż wszystkie jej przekazy

są sprawdzane z największą troską, by rozeznaczyć ich prawdziwość). «Pośród innych rzeczy – mówi – ukazała mi się dusza w kształcie cielesnym, a także duch mi się pokazywał [...], tak jakbym mogła potknąć go ręką, miękką, przezroczystą i o eterycznym kolorze». Taka była jej wizja i jej świadkiem był Bóg; a Apostoł przepowiedział usilnie, że będą «duchowe dary» w Kościele».

W komentarzu do tego tekstu nasz autor znowu wspomina o fragmencie z trzeciego rozdziału Księgi Joela jako o ważnej biblijnej zapowiedzi, której spełnienie chrześcijanie oglądają na własne oczy i której skutki odczuwają na co dzień: „Od Boga, który obiecał wylać łaskę Ducha na wszelkie ciało i nakazał, by niewolnicy prorokowali i by niewolnice miały widzenia, i by wypowiedali proroctwa (por. Dz 2,17-18; Jl 3,1-2), muszą pochodzić wszystkie te wizje, które przyrównać można do aktualnej łaski Boga jako uczciwe, święte, prorocze, natchnione”. Tertulian nie tylko opisuje rozmaite charyzmaty, ale też przypomina hierarchię darów Ducha Świętego, co ważne jest dla ich właściwego wykorzystania: „[Apostoł] upodobnił jedność naszego ciała do spójności rozmaitych charyzmatów”. Dlatego „miłość należy przedkładać nad wszelkie charyzmaty na mocy podstawowego przykazania, które i Chrystus potwierdził”. Łączy się z tym smutna prawda: charyzmaty można zaprzepaścić, jeśli wykorzysta się je niezgodnie z zamysłem Ofiarodawcy, czyli wbrew woli Ducha Świętego. Wprawdzie Tertulian, pisząc swoje tyrady *Przeciw Prakseaszowi*, wykladał naukę chrześcijańską już w sposób antykatolicki, to jednak był świadkiem przynajmniej samej zasady służebności charyzmatów wobec miłości i jedności Kościoła

3. Napisz modlitwę o charyzmat wspierania pomocą dla wspólnoty.

4. Modlitwa na zakończenie – sekwencja do Ducha Świętego.

Ogłoszenia

- 1. Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.**

Ze względu na stan zagrożenia epidemicznego wszystkie spotkania wspólnoty zostają zawieszane do odwołania.